

szerepet kap, s ábrázolásmódjukban hasonlóságok figyelhetők meg. A regényekben megjelenő erőszak egyszerre testi és történeti: történelmi traumák következtében (Sofi Oksanenél Észtország Szovjetunióba olvadása, Polcz Alainénél a II. világháború, szovjet bevonulás) testi síkon is megjelenik a nők ellen elkövetett (szovjet) erőszak.

Előadásomban reflektálni szeretnék a testi traumák hatására módosult tudatállapotok reprezentációira a regények kapcsán, valamint arra a megállapításra, hogy tudat a test meggyalázása hatására *máshogy* kezd el működni: „kikapcsol”, megszűnik; transzformálja a tér-idő síkokat, s önmaga (testi-tudati) valóságát is megkérdőjelezi. Előadásom másik irányvonala a trauma elmondhatóságának/ elmondhatatlanságának kérdésére irányul.

Budai Csilla Mariann (Eötvös Loránd Tudományegyetem)

A hatalom teste. Motívumvizsgálat kortárs regényekben

A rendszerváltás óta eltelt idő lehetőséget teremtett az alkotók számára, hogy az íráson keresztül megfogalmazzák, megmutassák mások számára is, hogyan épül fel, milyen hangulatú és miképp működik egy diktatúra. Az általam vizsgált szerzőkben közös pont, hogy mind megtapasztalták valamilyen módon ezt a hatalmi struktúrát, és tapasztalataikat a széles közönség érdeklődését is elnyerő formában képesek voltak rögzíteni.

Természetesen az időbeli keretek nem teszik lehetővé, hogy a diktatórikus hatalom minden formáját, megjelenési módját és regényekben megjelenő jellemzőjét elemzés tárgyává tegyem, ezért jelen előadásom célja csupán annak megmutatása, miképp és hányféleképp kaphatnak testet a hatalmat képviselő, reprezentáló alakok.

A hatalom birtokosainak megjelenése, testeik összetevői és tulajdonságaik magában hordozzák az általuk képviselt végletekig hierarchikus társadalmi-politikai rendszer alapvetéseit, céljait, stratégiáit. Jelen előadásomban tehát a testek, azon belül is a hatalmi pozícióban megjelenő testek kerülnek fókuszba többek között Tompa Andrea, Bodor Ádám és Dragomán György regényeiben.

Dobos Barna (Eötvös Loránd Tudományegyetem)

Az anekdotikus beszédmód értelmezési lehetőségei (Ovidius: *Fasti* 6, 395–416)

Előadásomban Ovidius *Fasti* című művének hatodik énekéből azt az epizódot teszem meg elemzésem tárgyává, amikor a költő a *Via Nován* sétálva meglát egy római matrónát, aki mezítláb sétál a forgalmas úton, majd egy közelben lakó anyóka a hely, mégpedig a *forum Romanum* egykori állapotát, az épített környezet múltját beszéli el. A hat énekből álló didaktikus költeményben, mely a római ünnepeket, szokásokat, valamint az azokat jelölő csillagképeket teszi meg központi témájává, a narrátori hangok síkszínűsége a befogadót a textus labirintusába csalva elbizonytalanító gesztusokkal a narrátor tudását újra és újra